

Wie niet weg is, is gezien

Blijspel in drie bedrijven

voor 6 dames

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE NIET WEG IS, IS GEZIEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

(alle personages hebben leeftijden die makkelijk aan te passen zijn naar de leeftijden van de toneelgroep. Alleen is het belangrijk dat Felicia duidelijk ouder is dan Linda. Let er dan wel op dat dit in de tekst ook wordt aangepast)

Linda van der Molen (53 jr.) - Een eigentijdse vrouw met een sterke persoonlijkheid. Heeft alles erg goed op een rijtje. Laat zich niet makkelijk gek maken, maar wordt wel gek van haar moeder.

Felicia van der Molen (74 jaar) - De moeder van Linda. Haar doel is om haar dochter te laten trouwen. Ze zit Linda dan ook steeds op de hielen en is erg blij als ze bij Linda thuis haar 'vriend' aantreft. Is erg impulsief, bemoeizuchtig en vindt zichzelf erg modern.

Hagar (50-55 jaar) - Vriendin van Linda die getuige is van een beroving. Ze is erg bang dat de politie haar aanwijst als de dader, dus ze wil bij Linda schuilen. Is wat naïef, vergeet soms na te denken. Maar is niet dom. Heeft een groot talent voor toneelspelen.

Puck Imkes (midden 40) - Collega van Linda. Een wat zwakke vrouw, meeloper, nieuwsgierig aangelegd. Ziet in dingen al snel iets, maar niet zo snel als Silvia dat doet.

Hedwig Simons (± 50 jaar) - Heeft man betrappt met zijn secretaresse. Tenminste, dat denkt ze. Is hierdoor zwaar beledigd en voelt zich het grote slachtoffer. Eigenzinnig en onstabiel.

Silvia Sanders (50-55 jaar) - Een verslaggeefster van een grote krant. Heeft haar roeping van politieagent misgelopen en gaat tot het uiterste voor een mooi verhaal. Is brutaal, té nieuwsgierig, vindt dat ze overal persvrijheid moet krijgen. Een erg irritant mens, maar wel iemand die uiteindelijk wil dat het recht zegeviert.

DECOR:

Een modern ingerichte huiskamer, met twee deuren in de achterste muur, de linkerdeur is de deur die naar de hal leidt, de rechterdeur leidt naar de keuken. De slaapkamerdeur zit in de rechterwand.

Tussen de haldeur en de keuken staat een klein tafeltje met evt. wat decoratie. In het midden, wat meer naar links en een beetje schuin, staat een bank met daarnaast een klein bijzettafeltje; hierop staat een telefoon. Verder is het decor in te delen naar eigen inzicht.

1^e bedrijf

Linda staat in de kamer. Ze loopt ongeduldig heen en weer met de telefoon in haar hand. Af en toe gaat ze even op de bank zitten, maar staat dan snel weer op.

Linda: *(aan de telefoon)* Ja mam, ik let op wat ik eet. Ik ben 53 inmiddels. Ik kan wel op mezelf passen en voor mezelf zorgen... Ja, ik weet dat je ongerust bent... Dat ben je altijd... Ja, papa ook. Weet ik... Mam, begin daar nou niet weer over... Ik moet de ware gewoon nog tegenkomen... Nee, ik ga niet op zoek... Dan vind ik toch juist nooit iemand?... Goed... Ja... Ik beloof het. Ik ga zondag met je mee naar de kerk... Ik weet dat je Ruben geschikt voor me vindt... Goed... ja jij ook. Groetjes aan papa... Ja mam... Ja mam... Ja mam... Ja mam... Dag... *(gooit hoorn neer, staat op, zucht diep)* Waarom bestaat er niet een wet waarin je vrijgesproken wordt als je bemoeizuchtige moeders vermoordt? Er moeten toch uitzonderingsposities zijn? *(er wordt aangebeld)* Gelukkig weet ik zeker dat dat m'n moeder niet is. Zo mobiel is ze niet. *(Linda loopt naar de deur en komt met een moeilijk gezicht terug, gevolgd door Felicia, haar moeder)*

Felicia: Het werkt. Het werkt echt, hè? Wie had dat ooit gedacht? *(houdt mobieltje omhoog)* Je kunt echt bellen met zo'n dingetje.

Linda: Mam, waarom heb je me net gebeld, terwijl je nu voor mijn neus staat?

Felicia: Gekregen van je vader, Linda. Kijk, er zit geen snoer aan. Je kunt er gewoon mee bellen. Zonder dat je een telefoonstekker ergens indoeft. Wat een ontdekking, hè?

Linda: Mam, wat doe je hier?

Felicia: Ik kwam gewoon even kijken hoe het met je is. *(ruikt even)* Hoe kan het dat ik geen etenslucht ruik?

Linda: Ik ben net pas thuisgekomen. Ik ben nog niet begonnen met koken.

Felicia: Niet stiekem naar de frietboer gaan, hè! *(krijgt ingeving)* Oh, wacht maar. Ik heb wel even tijd. Ik zal een lekker prutje voor je maken.

Linda: Nee mam, dat hoeft niet. Ik wilde al gaan beginnen.

Felicia: Wat eet je? Toch wel twee ons groente hè?

Linda: Wat moet jij met een mobieltje, mam?

Felicia: Met een wat?

Linda: Met die telefoon die je mobiel maakt, die je dus mee kan nemen.

Felicia: *(houdt telefoontje omhoog)* Oh, dit dingetje. Ja, het leek me wel

zo handig. Als ik onderweg ben naar de bingo, wil ik soms je vader even kunnen bellen. En vooral als ik naar huis ga en een grote prijs heb gewonnen. En ja, ik ben niet meer de jongste. Ik moet toch iemand kunnen bellen als er iets met me gebeurt.

Linda: Je hebt net ongeveer een kwartier met me staan bellen.

Felicia: Zitten bellen, lieverd. Zitten!

Linda: Heb je wel gezien hoeveel minder je beltegoed is geworden?

Felicia: Kind, gebruik niet van die moeilijke woorden. Vooruit, vertel me wat je vanavond wilde gaan koken. Dan kan ik aan de slag. Je vader wacht ook op zijn maaltje, dus ik heb niet zo heel veel tijd.

Linda: Ik moest nog even in de kast op zoek naar iets. (*pakt mobieltje over van haar moeder*)

Felicia: Je bedoelt toch wel je 'koel' kast hè? Want als het uit je kast moet komen, kunnen het alleen maar blik- of potgroenten zijn. Verse groenten zijn veel beter voor je.

Linda: Mam, ik ga straks wel koken. Ik wil ook eerst nog even wat op televisie zien.

Felicia: Als je nou een man zou hebben, dan kon jij overdag tenminste het huis schoonmaken en 's avonds koken. Nu werk je en moet je ook nog eens je huis aan kant houden.

Linda: (*kijkend naar het schermje op het mobieltje*) €3,65. Mam, je hebt voor €3,65 met me zitten bellen.

Felicia: Kind, dat kan toch helemaal niet? Zo lang heb ik niet met je aan de lijn gezeten (*kijkt op het schermje en kijkt moeilijk*) Het zal wel. Je zegt het alleen maar om mij van dat dingetje af te krijgen.

Linda: Nee, echt. Van mobiel naar vast is gewoon hartstikke duur.

Felicia: (*kijkt even moeilijk*) Hij is vast stuk. Je vader heeft hem in de uitverkoop gekocht. Dan verkopen ze wel vaker troep. Vooral tegenwoordig. (*weer terug op ander onderwerp*) Goed, wat mag het worden? Rijst of aardappels? Of zal ik een echte Hollandse Boerenschotel voor je maken?

Linda: (*legt telefoontje op het tafeltje naast de haldeur*) Mam, voor de laatste keer. Ik ga zo zelf koken. Doe geen moeite. En trouwens, papa wacht op je. Hij heeft vast honger.

Felicia: Trek... Linda... trek. Geen honger! Dat kennen wij hier niet. Alleen in de hongerwinter van '44. Toen wisten Hollanders pas wat honger was. Die tijd heb jij niet meegemaakt.

Linda: Ik was van plan een snelle hap klaar te maken. Ik moet vanavond nog weg.

Felicia: (*plots één en al oor*) Een afspraakje?

Linda: Nee (*met kleine glimlach*) Ja...

Felicia: (*enthousiast*) Echt? Hoe heet 'ie?

Linda: *(bedenkt dat ze een spelletje zal spelen)* Hij heet... Floris.

Felicia: Van wie is 't ie er één?

Linda: Hij komt niet uit de stad. Ik heb hem op m'n werk ontmoet. Een aardige man hoor.

Felicia: Linda, doe je best hè! Verover die man zijn hart en trouw met hem. De dames van de bridgeclub zitten me al steeds achter m'n vodden. Ze noemen het een schande dat mijn dochter nog niet getrouwd is. Zelfs de dochter van Henriëtte is inmiddels getrouwd en je kent haar... verbazingwekkend dat iemand haar wil hebben. Je bent al ver voorbij de 50. Straks wil helemaal niemand je meer, omdat je aan alle kanten aan het flubberen bent.

Linda: Ver voorbij de 50...? Ik ben net 50 geweest.

Felicia: *(denkt bij zichzelf)* Floris? Dat moet een stoere meneer zijn. Zoals ridder Floris. Is 't ie ook blond?

Linda: Èhm...ja... een beetje dan.

Felicia: En lang en slank? *(wacht niet)* Toen ik je vader voor het eerst ontmoette, was het zo'n stuk. Donker haar met mooie krullen, een keurig gescheerd sikje en een rij tanden; om het warm van te krijgen. En zijn lichaam; zo slank, maar oh zo sterk.

Linda: *(beetje bij haarzelf)* Je vraagt je wel eens af; waar is die charme toch gebleven?

Felicia: Ik vind je vader er nog steeds goed uitzien. Hij blijft voor mij de prins op het witte paard. Ik krijg het nog steeds warm als ik hem zie.

Linda: Dat meen je niet! Je zit altijd te zeuren dat hij zich vaker moet scheren. En op zondag loopt hij de halve dag in zijn pyjamabroek rond. Ik weet zeker dat je je daar aan ergert.

Felicia: Je vader heeft jarenlang hard gewerkt. Hij geniet nu van zijn vrije tijd. En dat heeft hij verdiend ook.

Linda: Mam, ik moet gaan koken. Zal ik je even uitlaten?

Felicia: Ja kind, ga maar snel wat eten. Dan kun je je nog even mooi maken voor je afspraakje vanavond. Trek je die prachtige jurk aan die ik je vorig jaar met kerst heb gegeven?

Linda: Ik zal zien. Bedankt voor je bezoek. *(duwt moeder al naar de haldeur)*

Felicia: Bel me morgen even over je afspraakje. En als het wat wordt, ik wil hem wel zo snel mogelijk zien hoor.

Linda: Ja mam, tot snel!

Felicia: Dag kind. *(beiden even af. Linda komt terug, zucht diep en ploft op de bank neer)*

Linda: Die heb ik mooi weg gekregen. *(met lachje)* Floris... Ridder Floris. Ja, mijn droomprins lijkt wel een beetje op Rutger Hauer. Mooie blonde lukken en een brede glimlach. *(weer terug op aarde)*

Wat zal ik eens doen? Pizzakoerier bellen? Ja, heb ik zin in. *(er wordt aangebeld)* Ah nee toch. Ze is toch niet iets vergeten, hè? *(staat zuchtend op en gaat via de haldeur af)*

Hagar: Linda, je moet me helpen. *(komt nu pas helemaal op. Linda komt er direct achteraan)* Het is vreselijk. Gewoon helemaal vreselijk.

Linda: *(chagrijnig)* Kwam je m'n moeder tegen en vroeg ze je toen of je wel getrouwd bent?

Hagar: *(kijkt vragend)* Hûh? *(na denkpauze)* Nee. Nee, het is veel erger. Oh, het is zo erg. Er kan je gewoon niks ergers overkomen.

Linda: *(bezorgd)* Is er iets met Martin?

Hagar: *(geschrokken alsof ze ergens op betrapt wordt)* Martin?

Linda: Je man...

Hagar: Nee, die is het niet. Nee, ik was net in het winkelcentrum. Stond er zo'n oud dametje bij het zebrapad te wachten. Nou, je kent me, ik help dat soort mensen. Dus ik bied haar aan haar te helpen met oversteken. Dat neemt ze maar wat graag aan, maar toen kwam het hoor... Ja, toen kwam het. Oh, het was vreselijk. Dat oude dametje griste een tas van de schouder van een andere dame en ze ging er vandoor. Hard dat ze rennen kon, joh. Had ik niet verwacht van zo'n bejaarde dame. Stond ik daar. Dat mens begon me helemaal uit te schelden. Ik zat ook in het complot en weet ik wat niet meer. De politie zoekt me nu.

Linda: Oei, da's inderdaad een erg lastige situatie. Maar je kunt toch gewoon naar de politie gaan en het uitleggen?

Hagar: Ben daar helemaal gek. Ze arresteren me direct. Hallo, ik ben de handlanger van iemand uit de onderwereld. Misschien denken ze wel dat ik een kopstuk ben. Ik ga de straat niet meer op, hoor. Die beroofde mevrouw heeft me heel goed kunnen bekijken. Die herkent me direct.

Linda: Hagar, zulke dingen gebeuren vaker. De politie zal heus wel geloven dat het allemaal op een misverstand berust. Maar je moet het wel snel zelf vertellen, anders maak je je inderdaad verdacht.

Hagar: Dat ga ik dus echt mooi niet doen. Ze zetten me direct achter slot en grendel. Ik kom daar nooit meer weg. M'n leven zal voorbij zijn.

Linda: *(pakt Hagar bij de schouders en duwt haar in de richting van een stoel)* Hagar, ga even zitten en kalmeer een beetje! *(krijgt Hagar op een stoel)* Wil je een glas water? *(gaat af naar de keuken)*

Hagar: Zo gemeen, hè! Ben je hulpvaardig en dan wordt er zulk groot misbruik van gemaakt. Ik had niet zo goed moeten zijn.

Linda: *(vanuit keuken)* Hagar, je hebt niets fout gedaan. En dat kun je de politie ook duidelijk maken.

Hagar: Linda, ik ga niet naar de politie. Pertinent niet. Nooit van m'n levensdagen. Al moet ik de rest van mijn leven ondergedoken blijven en op de vlucht zijn, mij zul je daar niet vinden.

Linda: *(op met glas water)* Bel anders Martin even op. Vraag hem wat je moet doen. *(geeft glas aan Hagar)*

Hagar: *(schrikt)* Hij mag het niet weten, hoor. Hij belt direct de politie. Hij zal er niet eens verder over nadenken. Hij belt direct.

Linda: Jij kunt dan toch beter bellen dan hij. Jij weet precies wat er gebeurd is.

Hagar: *(bij zichzelf)* Als ik dat mens met d'r lelijke bloemetjes-hoofddoekje zie, *(maakt erg wilde beweging, waardoor bij het volgende dat ze zegt het water door de kamer vliegt)* sla ik die pukkel die boven op haar neus zat, er vanaf. *(schrikt ervan)* Oh, het spijt me. Het spijt me echt.

Linda: Geeft niet. Water droogt goed op.

Hagar: Jee, ik gooi zo dat water door de lucht. Wat is er met me aan de hand? Ik voel me echt helemaal raar.

Linda: Je hebt ook iets heel vervelends meegemaakt. Het is een soort van shock.

Hagar: Ik lijd niet aan onderkoeling en ik kan nog gewoon praten, dus ik ben niet in shock.

Linda: Maar je bent wel vreselijk geschrokken.

Hagar: *(opeens helemaal rustig)* Die oude dame hè... als ik er nu over nadenk, volgens mij was het geen echte oude dame. Ze had een soort masker op of in ieder geval een nepneus. Zo'n heksenneus uit de fopwinkel. Ja, ik weet het nu bijna zeker. Maar ik dacht er helemaal niet over na. Ik heb er helemaal niet zo goed opgelet.

Linda: Zo wordt er wel vaker misbruik van goede mensen gemaakt. Ze vragen je hulp en vervolgens kun jij aangewezen worden als de dader.

Hagar: Maar dat het mij moet overkomen. Ik bedoel, ik ben altijd zo voorzichtig.

Linda: *(compleet verbaasd)* Jij?

Hagar: Nou ja, soort van toch wel? *(Hagar zet het voor zichzelf op een rijtje, Linda spreekt alles tegen, maar Hagar heeft dit niet in de gaten)* Ik bedoel, ik ga niet met het donker alleen de straat over...

Linda: Alleen als je bij mij op bezoek bent geweest en je dus maar een kwartier door het donker hoeft te lopen...

Hagar: Ik praat nooit tegen vreemden...

Linda: Alleen als je op de bus staat te wachten en als oude dametjes je vragen ze te helpen oversteken...

Hagar: Ik heb mijn portemonnee altijd goed verstopt in mijn tas zitten.

Linda: Ja, in het voorvakje van je rugtas.

Hagar: En ik geef nooit geld aan zwervers of bedelaars.

Linda: Alleen als je medelijden hebt.

Hagar: Zie je? Ik ben uiterst voorzichtig. En toch moest mij dit overkomen. Volgens mij krijg ik nachtenlange nachtmerries. Ik kan het vast nooit meer vergeten. *(treurend)* Oh, ik hoop dat ik het ooit z'n plekje kan geven...

Linda: Kom, ga even op m'n bed liggen om wat bij te komen. Misschien kun je wat slapen.

Hagar: Slapen? Nu? Je denkt toch niet werkelijk dat ik dat nu kan? Ik sta te trillen op m'n benen.

Linda: Daarom zit je nu ook even en help ik je nu naar mijn kamer toe. *(gaat naast Hagar staan en helpt haar opstaan)* Kom maar mee! Je zult zien dat het je goed doet.

Hagar: *(laat zich meevoeren, maar staat plotsklaps stil - kijkt Linda doordringend aan)* Je moet me wel met de hand op je hart beloven dat je mijn Martin niet gaat informeren over het gebeurde.

Linda: Dat beloof ik. En straks kijken we wel verder. Kom maar!

Hagar: En je moet aan niemand laten weten dat ik hier ben. Niemand mag mij zien. Elke gek kan naar de politie stappen.

Linda: Ja Hagar, ook dat beloof ik. *(Linda ondersteunt Hagar en brengt haar naar de slaapkamer. Er wordt gebeld, dus Linda komt alweer snel tevoorschijn en gaat af naar de hal. Komt even later terug met een zeer opgewonden Puck)*

Puck: *(gehaast en verhit)* Ik kom gewoonlijk nooit naar je thuisadres, maar ik heb je daarstraks gebeld en toen was je in gesprek. En ik moest je spreken. Het was en is heel dringend.

Linda: Wat is er aan de hand?

Puck: *(heel direct)* Walter is betrapt met Jodie.

Linda: Je bedoelt de directeur en de secretaresse?

Puck: Ja, ze lagen te kezen op het bureau van eerder genoemde. Walters vrouw is binnen gestormd en heeft na haar ontdekking alle materialen en meubilair vliegles gegeven. *(lacht schamper)* En ze heeft haar man een paar rake klappen verkocht. 't Is een zootje. Kun je alsjeblieft meekomen? Jij werkt er het langste en hebt nu de hoogste functie.

Linda: Maar... *(zucht)* Pff, je valt zo met de deur in huis. Ik moet het nog even op een rijtje krijgen.

Puck: Doe rustig aan. 't Is toch al gebeurd. *(na even)* Walter is met een ambulance afgevoerd, het was niet zo heel ernstig, zeiden de broeders, maar toch uit voorzorg en Hedwig zit aan één stuk door te janken op zijn kantoor. Dat zal ze voorlopig ook wel blijven doen. Dit

had ze nooit achter haar keurige man gezocht. Kun je even tijd vrijmaken?

Linda: Mijn dag was al zo lang. Ik heb al zoveel overuren staan. Ik krijg het van z'n levensdagen niet meer op voor het eind van het jaar.

Puck: Zolang Walter er niet is, zullen het alleen maar meer uren worden. Alsjeblieft Linda!

Linda: En ik heb èh... ik heb eigenlijk bezoek.

Puck: Het hoeft maar heel kort te zijn.

Linda: Kan het niet tot morgen wachten?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto